

WIEŚNI

DZIENNIK SOCJALISTYCZNY

Nr. 55 Organ Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Partii Socjalistycznej Rok 55

W DZISIEJSZYM NUMERZE:

Miejska Rada Narodowa w po-
zukiwaniu „jednego apra
wiedliwego”.Obuwie, tkaniny, tłuściz i
pecki dla woj. krakow-
skiego.„Krwawa gróda” w Olkuszu:
31 lipca 1946.Zdenerwowanie zabójkowej bu-
dowli modrzewowej.

86 tysięcy repatriantów przybędzie w kwietniu
Moskwa (PAP) Plan repatriacji Polaków z ZSRR przewiduje, że w kwietniu wyruszą do Polski 63 po-
ciagi, którymi wyjadzie 86.887 repa-
triantów.

Z republiki rosyjskiej wyjadzie 7
transportów (z Baskirii, krajów kra-
snoarskiego i ałtańskiego, oraz obwo-
dów czelabińskiego, iłuckiego, szu-
balskiego, gorkowskiego).

Z Kasachstanu wyjadzie w kwietniu
35 pociągów, z liczących około
45 tysięcy Polaków.

Z Kirgizji w tym czasie wyruszą
6 transportów, którymi wyjadzie 9
tysięcy repatriantów.

Z Tadżykistanu wyjadą 2 transporty
z 2.800 repatriantami.

Z Turkmenii jeden transport, li-
czący 1.000 repatriantów i ostateczny
transport z Kaukazu.

Z Uzbekistanu ma wyruszyć w kwietniu
13 pociągów, którymi po-
jadzie około 17 tysięcy repatriantów
z Tadżykistanu, Samarkandy i Buchary.

Na Medykę przez Lwów skierowa-
ne zostaną wszystkie pociągi z Kirgi-
zji, Tadżykistanu, Turkmenii i Uzbeki-
stanu. Ogółem postawili rządzie-
cie władze kolejowe do dyspozycji
repatriantów polskich na kwiecień
3.663 wagony.

Jak wynika z powyższego, kwiecień
będzie miesiącem maksymalnego naci-
snu repatriacji Polaków, którzy do-
tychczas zamieszkiwali w najbardziej
oddalonych obwodach Związku Ra-
dzieckiego. Wszystkie zarządy obwo-
dów ZPP czynią już ostatnie przygo-
towania do repatriacji — zgodnie z
miejscowymi instrukcjami zarządu
głównego ZPP.

Narady ministrów skandynawskich

Stokholm (PAP) Ministrów
spraw zagranicznych Danii, Norwegii
i Szwecji uzgodnili warunki pro-
gramu zacieśnienia współpracy politycz-
nej, handlowej, kulturalnej i nau-
kowej między 3 krajami. Konferen-
cja ministrów spraw zagranicznych
państw skandynawskich trwała 2
dni. Na konferencji rozpatrzone pro-
jekt skoordynowania stanowiska 3
państw wobec mającego wkrótce na-
stać rozwiązania Ligi Narodów.
Przewidziano również praktykę
przebiegającą i odbywać częste kon-
ferencje informacyjne pomiędzy kie-
rowniczymi osobistościami politycz-
nymi i handlowymi trzech pa-
ństw skandynawskich. Po za tym powie-
to usłuchać, aby zwołać konferencję
ekspertów trzech państw skandy-
nawskich w celu rozpatrzenia zaga-
dnień, które ewentualnie omawiane
będą na konferencji społeczno-gos-
podarczej ONZ.

Francja upadła wina gazownię i elektrownię

Paryż (PAP) Francuskie Zarząd-
stwo Konstytucyjnie dyskuowało na
ostatnim posiedzeniu projekt
ustawy o nacjonalizacji elektrowni
i gazowni. W dyskusji zabrali głos
Herriot, który wypowiedział się
przeciwko projektowi ustawy. Wy-
stąpienie Herriota wywołało ostrą
agresję ze strony przeciwników le-
wicowych. Przewodniczący zmuszo-
ny był przerwać posiedzenie. Po
dwugodzinnej przerwie zgromadze-
nie podjęło dyskusję i po przed-
wzięciu referendalnego głosowania
zakończyło debatę. Projekt
został przyjęty większością 512 gło-
sów przeciwko 64.

Greiser i Fischer w więzieniu w Warszawie

Warszawa (PAP). W dniu 30 mar-
ca r. o. godz. 15 min. 66 wyładował
na lotnisko Okęcie pod Warszawą
specjalny samolot, którym przewie-
ziono z Frankfurtu n. Menem wyda-
nych rządowi polskiemu 16. guber-
natora warszawskiego Fischera i by-
łego guwerniera „Warteburgu” — Grei-
sra.

Obu zbrodniarzy przekazały wład-
ze okupacyjne amerykańskie mają-
towi Perkowskiemu, stojącemu na
czele ekipy, oficerowi Bezpieczeń-
stwa Publicznego.

Z ramienia Ministra Spraw
Wewnętrznych uczestniczył przy wyda-
niu prokurator dr Sawicki.

Wśród zupełnie cichej wyprawdzie-
ni w zostali z samolotu Fischer i Grei-
ser. Obaj w sportowych płaszczach,
bez kapeluszy i bez kajdanek. Grei-
ser na obwiązany głowę, gdyż nie
dawnio był operowany.

Obu zbrodniarzy przeprowadzono
do samochodu ciężarowego i pod sil-

nik eskortą odwieziono do więzienia
mokotowskiego. Stano oni przed
Najwyższym Trybunałem Narodowym.

Zastępca Franka — Buehler wyda-

ny zostanie władzom polskim w naj-
bliższym czasie, narazie zatrzyma-
ny go widzą amerykańskie, gdyż na-
mierzają w charakterze świadka
w procesie w Norymberdze.

200.000 Polaków z Litwy czeka na wyjazd

Moskwa (PAP) W Wilnie odbyła
się konferencja działaczy Związku
Patriotów Polskich republiki litew-
skiej. Zebrani wysłuchali referatu
przewodniczącego wileńskiego zarzą-
du obwodowego ZPP, Jana Szkapo-
wa „o zdobyczych robotnika i chłop-
a w Polsce odrodzonej”, poczym refe-
rat o sytuacji politycznej w Polsce
na arenie międzynarodowej” wy-
głosił przedstawiciel zarządu głów-
nego ZPP Gabriel Kaufman.

Jak wynika z danych przytoczo-
nych w referacie zastępcy głównego
pełnomocnika dla spraw repatriacji

prof. Abramowicza, ogółem z repu-
bliki litewskiej wyjechało do Pol-
ski na zasadzie umowy między rzą-
dów litewskiej i polskiej, około 80
tysięcy Polaków. W chwili obecnej
zarejestrowanych na wyjazd do Pol-
ski jest jeszcze ponad 200 tysięcy o-
sób.

W ciągu marca wyruszyło z Wilna
5 pociągów do Polski, a z całej re-
publiki litewskiej 28 transportów.
Razem wyjechało 33 transportami
ok. 26 tysięcy Polaków, przeważnie
rolnicy, którzy wielką wywoźną
z sobą było i ruchomości.

Burze magnetyczne, wódka i sprawa Iranu Wesołe posiedzenie Rady Bezpieczeństwa

Nowy Jork (PAP). Na posiedzeniu
sektorowym, które się odbyło dnia
29 marca, składeł — jak podaliśmy —
delegat Persji odpowiedź na pyta-
nia członków Rady Bezpieczeństwa.

Delegat polski postawił ambasado-
rowi perskiemu kilka istotnych py-
tań, które odwoływały dyskusję i przy-
czyniły się do wyjaśnienia sytuacji.
Ambasador Lange, którego popierał
delegat Australii Hodgson, zwrócił
uwagę na przeszkody atmosferyczne,
które w chwili obecnej utrudniają
komunikowanie się z Europą i Azją
i zapytał ambasadora perskiego, czy
utrzymuje stały kontakt z swym
rządem.

Hussein Ala oświadczył, że ostat-
nie wiadomości otrzymał z Teheranu
przed kilkoma dniami. Odpowiadając
na dalsze pytania podał przedstawicieli
Persji, że trudno mówić o porozu-
mieniu między Związkiem Ra-
dzieckim a Persją, gdyż w myśli
uchwały wieloletniego parlamentu, nie
może rząd perski prowadzić rokowań
z państwem zagranicznym, jak dłu-
go wojska obce znajdują się w kra-
ju.

W tym miejscu zapytał ambasador
Lange:

„W jakim celu udala się więc de-
legacja perska do Moskwy? Czy po-
jechała na wódkę?”

Skarbiec NSZ w Łukowie zdobył jeden miesiąc

Warszawa (PAP) Uczeń szkoły
podoficerskiej milicji obywatelskiej
Amulnik Władysław zatrzymał au-
stuski w Łukowie dwóch osobników,
jak się okazało członków NSZ oraz
odebrał posiadaną przez nich broń
i dwie walizki z pieniędzmi, w któ-
rych znajdowało się 3 miliony ma-

rek niemieckich, 2 miliony rubli i 1
miliona złotych.

Zatrzymanym handlowi usiłowali prze-
kusić Amulnika, oferując mu za
zwolnienie pół miliona zł. Prośba
została nie powiedziała i Au-
mulnik oddał zatrzymanych w ręce
władz.

Demonstracje przedwyborcze w Grecji

London (PAP). Agencja Reutersa
donosi, iż przed urzędem pracy w
Ateńskich dożyło w czasie demonstracji
do zajęcia ulicowych. 5 oficerów
policji i 5 osób cywilnych zostało
rannych. Demonstranci agitowali
za wytrzymaniem się od udziału w
wyborach. Policję obciążono kamie-
niami.

Przedkórę Mousogiorgi w sa-
chodniej Grecji zwrócił się do od-
działów brytyjskich, aby pomogli
mu do utrzymania porządku w cza-
sie wyborów w tym okręgu. W de-
persji do ministra spraw wewnętrz-

nych pretekst zakonnoskował, że sy-
tuacja w Missolunghi jest naprężona
i że obydwaj są on, iż miejscowa
zandarmeria nie będzie chciała
współpracować z władzami.

London (PAP). Agencja Reutersa
donosi, że naprzeciwko hotelu, w
którym mieści się misja albańska w
Ateńskich, zebrał się tłum, który
wzywał okrzykami „demonstrować nie po-
stać”. Odpowiednio przedni ruchu opo-
zyt i wzmożono okrzyki na cześć
KEM. Prace głoszący wywołano wy-
borców do niebierania udziału w wy-
borach.

Pytanie to spowodowało wesołość
wśród członków Rady, jak pisał
korespondent dyplomatyczny „Rea-
tersa” — „po raz pierwszy użyłano
na sesji tej śmiech”.

W kuluarach Hunters College pa-
nuje mniemanie, że wystąpienie am-
basadora Langego przyczyniło się do
odprężenia i do zmiany nastrojów na
sesji obrad.

Wszystcy prawie doczuli po przesła-
chaniu reprezentanta Persji do prze-
kazań, że Rada Bezpieczeństwa po-
siedza za mało wiadomości, aby mo-
gła powziąć decyzję proceduralną
w sprawie perskiej.

Byrnes zaproponował także, aby
sekretarz generalny Torgue Lige zwró-
cił się do rządu radzieckiego i per-
skiego z zapytaniem, w jakim stanie
znajdują się rokowania.

Polscy członkowie następnie dyskusja
w sprawie terminu następnego po-
siedzenia. Przedstawiciel Australii,
płk. William Hodgson zaproponował
srode lub czwartek ze względu na
to, że magnetyczne burze utrudniają
obecność radców komunikację z
Ameryką i innymi częściami świata.

Ambasador Lange powiłał wniosek
Byrnesa i oświadczył: Na pierw-
szym posiedzeniu wystąpił z po-
dobną propozycją, która jednak nie
została wtedy przyjęta.
Po dalszej dyskusji, w której
wspomniał również o przyczynach
atmosferycznych i astronomicznych,
poważających trudności w radio-
wej łączności, przyjęto wniosek Bun-
neta o odroczenie posiedzenia na
srodek, 3 kwietnia.

Przed zamknięciem posiedzenia po-
zostali delegaci wygłoszili
w sprawie powziętej decyzji.

Skargą na wesołość wywołało
odwiedzenie ambasadora Langego,
którego m. in. powiedział, że Rada Be-
ezpieczeństwa była dla rządu
astronomiczną nie polityczną.

Ostatni przemawiał delegat egip-
ski. Wyraził on zadowolenie z tego,
że narady zakończyły się w dobrym
nastroju.

Londyn (PAP). Na pierwszym wielkim powojennym balu, urządzonym w hotelu Grosvenor House w Londynie, wydanym na ponad 160 młodych panien i arystokratki brytyjskiej, które miały być przedstawione przez królowie, wspaniałe gale nie przybyli z paczką kawałek wobec odwołujących ograniczeń i wycofania.

„Krwawa środa” w Okuszu

31 lipca 1940 r.

Natura ludzka ma to do siebie, że o bólu i cierpieniach pragnie jak najszybciej zapomnieć, nawet wspomnieniem nie chce wracać do chwili niebezpieczeństwa i rozpaczy.

I dziś — gdy ktoś wspomina lata katoligi wojennej i upodlenia narodu, gdy zaczyna mówić o okru-

terlowskich, o tych ludziach-zwierz-
tach, ludziach-kalach i mordercach.
Tym co się nad nimi litują radzą
spojrzeć na te odjęcia i przypomnia-
ćbie trądy „Herrenvolk” z trupi-
mi czaszkami. Może otrzeźwieć. Mo-
że otworzyć im się oczy na wielkie za-
ręcy dziś dla nich niezrozumiałych.

trupem. Na mieszkańców Okusza
padła trwoga. Niektórzy jednak ku-
dźli się, iż okupant będzie przepro-
wadzał poddańcze demonstracje i śle-
dztwo. Ale gdzie tam. Nie doszku-
jąc się sprawców zabijał w dniu

16 listopada 1940 r. przywieziono do
Okusza z więzienia z Mysłowic i
Sosnowca piętnastu mężczyzn, z Ok-
usza dobrano pięciu i o godzinie
20 dnia 16 lipca 1940 r. dokonano
egzekucji.

Rozstrzelani zostali:

1. LUBON STANISŁAW, robotnik z Okusza
2. JURCZYK TEOFIŁ, robotnik z Okusza
3. KULAWIK WAWRZYNIEC, robotnik z Okusza
4. STROŃSKI JERZY, handlowiec z Okusza
5. STRZELECKI JOZEF, z Okusza
6. KUBICA JOZEF z Buczowie
7. JURANEK STANISŁAW z Buczowie
8. STERNAL JOZEF z Buczowie
9. SUCHACZEK IGNACJ, Łodygowice
10. KWASNY LUDWIK, Maczna
11. KUBICA WŁADYSŁAW, Maczna
12. MADLAK JOZEF, Maczna
13. NOWAK JAN, Maczna
14. LANCZAK WOJCIECH, Bystra Krak.
15. NOWAK STEFAN, Maczna
16. BARALIŃCA MICHAŁ, Stesowa
17. PAWLIŃSKI JOZEF, Talszowie
18. BUJANOWSKI EDWARD, Lipiny
20. ŁUKASIK STANISŁAW, Czestad.

ciadach tych lat — często słyszy
się zdanie: „Lipiny już nie mówimy
o tym! Przecież... Mijęło... I wielu
ludzi zachowuje się tak, jak turysta
w górach, który, przebywając naj-
niebezpieczniejszymi okolicznościami,
Bóg, lub naraża się na ciężkie ka-
leczwo właśnie na terenie już pew-
nym, gdzie rzekomo nie ma już je-
dziaków.”

Jedli nie wolno zapominać się jed-
nocześnie — to dość daleko mówić o
całym narodzie! Dlatego też koniecz-
ne są od czasu do czasu pewnego
rodzaju rekolekcje z lat wojny, przy-
pomnienie okrucieństwa, w którym się
było, przypomnienie tych ciężkich
chwil, które my przeżyliśmy, ale za
które inni zapłacili własną krew,
wiesieniem i życiem naprawdę nie
było to, abyśmy zapomnieli o lilekci
wojennej, o lilekci jaką nam znowu
dala niebezpieczeństwa. A w czasach obec-
nych niektórzy „komunikuracheli
miedzywarodni”, realizując progra-
my w oparciu o pewne kółka zagre-
niczne zbyt często i zbyt łatwo za-
dominują właśnie o tym „drobnym
odcinku, który powinien być grob-
nym memorem polityki i
Niemcami, nawet pokonywamy, aby
się wygrać dla celów im tylko wi-
docznych.

Ala my musimy wiedzieć i za-
pominać dale, że lilekci nie były
la spekulacje polityczne — zapła-
ca nie przede wszystkim polska ak-
cja, polski próg, o który poknępli się
współcześni krytycy na drodze do
opanowania świata. Za przekreśle-
nie ich wielowiekowej, żmudnej po-
lityki zaboru ziem słowiańskich —
polakich nie mogą nam niczym in-
nym zapłacić, jak tylko odwetem i
la stórkę gorzej i jeszcze bardziej
metodycznym w awęj zbrodniarstwa,
w latach ubiegłych.

Może znaleźć właściwy, jedyny z po-
kolej racji stanu tego widzenia i oc-
ny obecnych procesów międzynarod-
owych i domyślić się, jakie byłyby
następstwa opowiedzenia się po
stronie tych, po stronie których opo-
wiedzieli się i „Niemcy.”

A oto opis jednej z tych kart prze-

złości, nazwanej przez ludność oko-
liczną „Krwawa środa”.

W mieście listopadzie 1939 roku
mieszkańce Dra Łapińskiego w Oku-
szu zostało okradzione. W kilka mie-
sicy później do tegoż mieszkańca
wprowadził się jeden z policjantów
niemieckich. Ponieważ poprzednia
kradzież w mieszkaniu doktora urza-
la im barkiem, więc w nocy z dnia
15 na 16 lipca 1940 r. zbrojczy pa-
woryli włamanie do tegoż samego

Po dokonaniu tej zbrodni zapowie-
dzenie zostało dalsze rence, włą-
cznie do zombardowania miasta,
przy niewypuszczeniu z niego Indu-
ści polskiej. Miasto jakby wymarło.
Wróg pytał się zwycięstwem na
rachodzie a więc rozstrzelanych dwu-
dziestu Polaków należało do jednej
z najprzyjemniejszych rozrywek.

Przypuszczano, że to koniec spra-
wy. Jednakże 18 października, dnia 15
lipca o godzinie 15 zostało aplej
dom dra Łapińskiego zapomoc bom-

W nocy 20 na 31 lipca niespodzie-
wanie dżołno do Okusza ponad
tyście „trupich główek”, obstawiając
całe miasto wraz z przedmieściami
i od godz. trzeciej rano dnia 31 li-
pca rozpoczęło się „egzekucje” waz-
kich mężczyzn od lat 14 do 55. Na
pięć różnych punktów, położonych
w obrębie miasta. Mieszkańca zosta-
li poddane okropnej raziwi (względ-
nie otem potem do niepamięci); gę-
sto „pastwilo się nad potencjalni
kobietami i dziećmi, bijąc i kopając
je. Na pięciu placach kazni leżało
wzrastają do szczytu w błocie z rze-
kami telefonami do tyłu, około trzech
tysięcy mężczyzn i młodzieży. Roz-
paczęli się katowide: „spacer na
czworakach” t. j. na kolanach i lok-
dach oraz najrozmaodsze tortu-
ry. Plac kaźni pokrył się niedugą
kabinami krwi. Zwierzęta pastwili
się dalej nad ludźmi, upajając się
widokiem krwi. Wykni był wspania-
ły, polamane ręce, nogi, porażające
głowy, polamane żebra. Piskły to
mnie był widok, ho twarzo gmo-
powców umieszczenia, robawicze.
Może ci sympaty Niemców nashaj-
lich dalek bród w obronę i Hławac
się nad miastem.

Jaka uzupełnienia opisu „Krwawa
środa” dodać należy, że na placach
igrysk gęsto zostało dwadzie-
się osób katowanych prawie że na
śmierć (w tym młodzieńców 15 lat),
zatrudniono jednego, Tadeusza Łupę.
Większość podobna była do upio-
rów.

To było tak niedawno. Warta
sobie przypomnieć...! (Schall)

Konsternacja w kołach dyplomatycznych

N. Jork (SAP). „Taktika Zwią-
ku Radzieckiego” przewidywała naj-
lepiej usmyślone dyplomatyczne o lekki
zawrót głowy — pismo amerykański
dziennikarz John M. Wighlamer —
Nikt nie umie sobie wytłumaczyć,
dlaczego Dzierżyński Gromyko i rezja
delegacji radzieckiej opuściła w ar-
de wieczorną salę obrad Rady Bez-
pieczeństwa. Nawet trw. ekspedycji
dyplomatycznej, który mają na
wszystko gotową odpowiedź nie wi-
dzą, jak odbije się ten epizod na
przebiegu rozpraw Rady.

Jestli chodzi o bezpośrednią przy-
czynę opuszczenia sali, to jest ona
jawną: wiadomo jest bowiem z por-
wadzającego źródła że ambasador
Gromyko otrzymał z Moskwy po-
czenie opuszczenia sali w razie, gdy-
by doszło do rozpatrywania kwestii
perfidii. Dzierżyński Gromyko dał takie
instrukcje i co ma nadzieję ta dro-
gażatować — oto pytanie bez odpo-
wiedzi.

Fakt, że Iran będzie mógł wy-
wieźć się już teraz, wskazuje, że
na Radzie Bezpieczeństwa parę-
istotna równość między narodami.
Jednakże ostatni epizod — opuszcze-
nie sali przez delegację radziecką —

siłą rzeczy pogłębił, przynajmniej
chwłowo — rozdział między wła-
dzy mocarstwami. Z drugiej strony
odpowiedzenie przedstawicieli Zwią-
ku Radzieckiego nie delegacja radzie-
cka na czwartkowej sesji będzie ob-
cna, powinna być dobrej myśli.

W piątek odbędzie się zebranie
ogólne, na którym obecność ambas-
adora Gromyko jest spodziewana. Na
sesji tej członkowie Rady będą mieli
możność doświadczenia się od amba-
sadora Iranu, Hussaina Ali, a sytu-
cja na terenie jego kraju.

W ezarwikowym artykule wapo-
nym „Daily Mail” pisać, że byłoby
przewidywać i niekorzystne nad-
awać tena iktu, delegacji radzie-
ckiej zbyt wielkie znaczenie. Przy-
pomina on słowa Stalina, skierowa-
ne do „Associated Press” z wyraz-
nym podkreśleniem lojalności Zwią-
ku Radzieckiego w stosunku do O.W.Z.
Teheran (SAP). Premier Iranu,
Qassem as Sultaneh, jest bardzo za-
jęty i prawdopodobnie przez kilka
dni, trzy dni nie będzie mógł wy-
wieźć się z domniemaniem — tak
odwiedzając resztek perski dziennik-
karzom brytyjskim, amerykańskim i
francuskim.

Większość tragicznych chwil, prze-
żytych przez jednostki, czy ogół lu-
dzu, ucieka się i idzie z czasem
niepamięć. Nie wolno jednak zapo-
mnieć o okrucieństwach zbrodniar-
stwa.

Przedprzedaż biletów: Kraków, Włocławek
7, od 8-11.30 na dzień niedzielny, od 12-16
" dzień następny

Wzrost pozwalający na odbudowę w roku niepełną 2 proc. Warszawa, m. samym oddalając odbudowę na lat, praktycznie aż czterech greca. BOS rozwinię w swych wystawkach

wotę pozwalającą na odbudowę. W m roku niespełna 2 proc. Warszawy, m samym oddalając odbudowę na lat, praktycznie ad calendas graecas. BOS rozwinął w swych wystawkach

Zmieniono nazwę zakładu przy-
katedrze zoologii w Uniwersytecie
Jagiellońskim w Krakowie na Wy-
dziale Matematyczno-przyrodniczym

Przedprzedaż biletów: Kraków, Włocławek
7, od 8-11.30 na dzień niedzielny, od 12-16
" dzień następny

